

PREU.

5 CENT.

EN PATUFET

*** Farà una entremaliadura cada diumenge ***

ANY 1.er * BARCELONA, 24 JULIOL 1904 * NÚM. 30

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Rambla de las Flors, 11

— BARCELONA —

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Catalunya, un any. . . . 3 Ptas.

Idem, un semestre . . . 2 Id.

Extranger, un any. . . . 5 Id.

ARRIBADA AL POBLE

Entre mitj de gran gatzara
dant mercés a tort y a dret

saluda content y alegre
a tothom EN PATUFET.

Desde fora

Malvinatge'l mon dolent! quina gatzara no's va moure aixís que m van veurer. Ja us dich jo que n'hi havia pera llogarhi cadiras. Tot just ovirava la punta del campanar que m veig venir una polsaguera per lo caní que va al poble, qu'alló semblava la fi del mon, perque de quixalla n'hi havia! Mare de Deu! si n'hi havia, de manera qu'entre gossos y marrechs de totas mides armavan un burgit que ni una torrentada de las mes fortas.

Fins lo sagristá de la parroquia que som amichs de una colla d'anys, volía ventar las campanas y valga que la majordona ho va espiar al Senyor Rector y aquest li va prohibir que moqués tanta saragata que

desério ho hauría fet; puig li va agafar una ràbia a la tia de Mossen Pere, que es la majordona de qui vos parlo, que aixís que la trobava fos allá ahont fos, tot seguit li deya a l'ló d'

Espieta del Portal Nou
cada día guanya un sou

y ella s'hi enfadava de tal manera, que's va armar un desori que fins semblava un sainete y sobre tot quan li cantava aquella cansó que diuen las noyas boy jugant:

Entremhi tots
al ball de la cassarola,
entri voste
senyora majordona, etc.

y després ab lo puny clos se picava la barba y li feya ganyotas, es dir quasi tota una comedia.

Y quina tras mudació no he trobat entre'ls vehins d'aquest llogaret de desde que jo no hi havia estat! Sabeu la barretina que jo rumbeijo per ciutat ab tan d'orgull y qu'es lo que mes m'alaban las personas de gust y de bon criteri catalá?, donchs lo jo-

vent se'n dona vergonya de portarla, los pallussos! tots van ab catxuxa que fant una fila que semblan gossos ensinestrats. Y fins las noyas van á la moda de París ¡las bonifacias! Si no que no m'escau lo paper de Jeremías, prou me posaría a plorar al veurer tants disbarats, puig be puch dir alló tant sabut:

¡Jerusalem! ¡Jerusalem!
com mes anem menos valem!

En fi, n'he vistas tantas de desgracias per l'istil, tant tost he arribat aquí, que si no que ja res m'espana quasi me'n entornaria, cregueu que no vos enganya vostre amich

EN PATUFET

La Bolva d'Escardot

IDILI

Ab mandrosa voleyada giravolta per l'ermot una bolva arreballada de la flor del escardot.

Un baylet, vingut a cassa de papellonas, veyent

la bolva que prop d'ell passa se l'ensa a son seguiment.

Y corra y trota ab dalera y salta y reprén son trot sempre al darrere, al darrere de la bolva d'escardot.

La aconsiga alguna volta, fins li passa un cop devant, y ella puja... y baixa... y volta com fent buria del infant.

¡Pobre infant! que ab tanta pressa y ab tant brasseig y tant salt, la fa partir més depressa, la fa volar molt més alt.

Fins que al pérdre la de vista fatigat y abandonant

l'últim somni de conquesta torna avall ploriquejant, sens mirar may enderrera per saber qu'en tot l'ermot no ha aixafat en sa carrera mes que bolvas d'escardot.

APELES MESTRES

La Tafanera

La tafanería es una de las faltas que més nos degrada y la que'ns fa sofrir humillacions més penosas.

Donya Vicenta, viuda d'un valent oficial de marina, tenia dos fills y una filla, Quimet, Pere y Clara, qu'eran l'alegría de la bona senyora.

Los dos germáns seguían ab afició'ls estudis

de l'honrosa carrera del seu pare y no pensavan en altra cosa que'n aplicarse pera arribar a ser, ab lo temps, uns bons oficials de marina. Feya poch que havían arribat de l'Academia, aprofitant lo mes de vacances que cad'any per l'estiu disfrutavan. No cal dir si la seva mare n'estava satisfeta, com aixís ma-

teix ne participava Clara, de veure's entre'ls amables companyóns de l'infantesa.

Clara tenia un cor bonadós, agradable, y sabia

captarse ben promptel'estimació de tothom; però tenia un defecte: era molt curiosa, més ben dit, tafanera, y aixó li restava'l mérit de totas las altras bonas qualitats que tenia.

La seva mare l'havia sorpresa moltes vegadas detrás de las portas escoltant lo que reservadament enrahonava; com també la havia trovat detrás d'algun armari espiant lo que succehia. Ni la por, ni la vergonya, ni'ls renys, podían curarli un defecte tant impertinent.

Anant a passeig, sempre estava fixa en las conversas dels altres y no feya may cas dels consells y observacions que sa bona mare li dava.

Una vegada, tant distreta estava, escoltant la conversa de dos senyoras, que la van deixar sola, y una volta cansada d'escoltar las cosas que'n aquella conversa's dirían, va trovarse abandonada entre tanta gent com hi havia en aquell passeig. Las llágrimas van puntejarli y,

avergonyida, va tenir que tornar cap a casa tota sola, y al arribar, no fou mala la repulsa que's guanyá, puig li varen prometre que sempre li farien lo mateix mentres no's curés d'un vici tant lleig com aquell.

Tots esperavan que de aquets escarmènts curaria, pero fou al revés. Mentres los seus germans passavan las vacaciòns d'estiu, no semblava sino que encar se li havia despertat més intèns que may aquest mal vici. Moltes vegades, tot bromejant, s'havían burlat de son defecte ab xascos y mofas propias de col·legials. Una vegada estavan en lo seu quarto'ls dos germans, quan de repent observan que per la escletxa que de la porta havia quedat mitj oberta hi entrava un tros del vestit de Clara, que'l vent empenyia cap dintre. En Quimet, que era'l més aixerit, sens fer soroll va anar fins á la porta, y tancantla ab rapidesa va encloure'l vestit de la seva

germana, la que, veyent que eran inútils tots los esforços pera lliurarse de la estratagema, estava a punt de cridar, mes observá que si deya alguna cosa tothom se'n enteraria y's faria més públich son defecte, com aixís mateix tampoch podia quedar en aquella situació, puig que'l primer que la vegés ex-

plicaria a tothom lo que li acabava de succehir; de manera que resolgué despullarse del vestit que portava, y quedant ab no més que la camisa fugí més que corrent cap al seu quarto pera posarse altra roba. Mes, al atravessar

la sala, veijé que venia cap a ella lo jardiner, que cridá, espantat:—¿Qué es aixó que veig, una brui-xa?—Y ella, esporuguida, torná enrera y sens saber lo que's feya va entrar en lo quarto de la cambrera, la que, sorpresa de moment, y burlantsen després, al saber lo fet, va calmarla un xich proporcionantli altra roba pera abrigarse del fret y'l susto que havia passat. Ab tot aixó los seus germáns havían avisat a donya Vicenta lo que passava y li entregaren lo vestit, que havia quedat agafat a la porta. Aixó li valgué una sèria reprimenda, mes tampoch va fer l'efecte que s'esperava.

Com s'acostava'l día de marxar los dos alumnos de marina, donya Vicenta volgué obsequiarlos ab una gran festa á ells dedicada y convidá á tots los joves y nenas amigas y conegudas de la casa. Clara va vestirse ab una elegancia y un gust que cridavan l'atenció. Tot esta-

va a punt de caramel-lo, com se sol dir. En lo saló hi havia una concurrencia distingida.

(seguirà)

Si, amiguets, m'hi vaig abandonar a la ventura. Ja feya días que un amich meu no'm callava may, sempre ab lo mateix:—¿quán vindrás a las Arenas?; mira que avuy fan aixó, mira que avuy fan alló— y may me decidía, fins qu'un día, o mellor dit, una nit, vaig animar-me y ja está, cap a la ópera falta gent.

Figureuvos que pera anarhis'had'agafarlo tran-via eléctrich de la esquerra, aquell que va al hospital, al escorxador y a la presó nova, en una paraula, tot cosas que si sou aprensius... us fan agafar

pell de gallina. Jo'm creya que hi portavan de franch perque la gent prenia'ls tranvías a esgarrapadas, sort que'n aquella hora los municipals sopan y no estant pel ordre, que sino... també passaria lo mateix. Ja m'hi veyá apurat pera pendrer lloch; en lo cotxe hi havia mes passatjers drets que assentats; prou n'hi ha de quadrets, lletreros y avisos, l'un prohibeix lo portar roba bruta, l'altre l'escupir, l'altre'l fumar, l'altre... pro encara hi falta'l principal, un que digui que cada hu fassi lo que li dongui la gana, potser allavors per la costum de no obehir, tothom seria prudent y's cumpliria la lley.

Al últim, després de passar vintinou peripecias y mitja, vaig arribar a puestó y un escamot de revenedors va voltarme oferintme butacas, rosquillas, entradas, vanos, gasseosas, cacauhets, una barreija, noys; que atolondra al que no hi está acostumat. Vaig demanar una entra-

da de sol creyentme que era mes barato y van dirme que allá tots eram iguals; aixó'm va dar ánimo y vaig pensar: potser si que en una plassa de toros haurás trovat la igualtat devant la lley.

Agafó'l paperet y cap dintre; jah! respiro; quan vaig veure tanta gent y tans llums, vaig dirme: aixó deurá ser bo, prenc una cadira, demano un refrech y al cap de un ratet fan l'avís, toca la música y surt lo primer toro, vul dir, fan lo primer acte que va passar sense cap incident. Per la concurrencia la quadrilla es lo de menos, tothom te feyna a ventarse, a mirar als vehins, a pendrer xops y a llegir lo diari. Estarian a mitja funció que ja'm vaig sentir prou recreyat y me'n vaig anar per por de no trovar tranvía a la sortida.

En resúm: la *corrida* regular, en *fulano* be en los aguts, en *sutano* un xich cobart ab la capa, en *men-guano*, molt seré en la hora de morir, lo director

molt discret ab calsas de fil crú y sabatillas; cavalls morts, cap; la plassa un ple; no's va tenir de retirar cap artista pels mansos; l'arastre no existeix, igual que las banderillas de foch. També han suprimit las orellas y ls puros y sombreros de las ovacions (y la fresca també).

En lo Liceu, aquest hivern, hi haurá empresa nova que, segons diuen, s'hi vol lluhir; ha contractat *ganado* de (*ripa*) Milán, de bona estampa y de moltes lliuras (*esterlinas*). S'estant activant las obras necessarias de la platea; las funcions se farán a la nit, (tampoch hi haurá sol,) al final darán un toro de gracia pel públich y s'acabarà l'espectacle ab un sorprendent castell de fochs.

Sota la fresca divina
d'un arbre frondós del Parch
s'inspirava un modernista.

No se suspenderán las funciones per causa del temps.

La primera *corrida* d'abono s'anunciará oportunament.

Avis. S'admeten *monos sabios* de ambos sexes pel coro.

CRISTOFUL

Y un aucell que l'escoltava
plan yentse de sas desdixas
la tarjeta li enviava.

La Guerra y la Pau

La guerra es negra, du'l dol
y arrastra tots los perills,
deixa pares sense fills
y viudas sense consol.

La pau es blanca, du'l pa
que alimenta nit y dia
dona a l'ànima alegria
y al malalt fa estarne sa.

A. A.

Al sortir lo sol

Al sortir lo sol quan la
nit corra a son fi, Barce-
lona pren un aspecte ve-

rament fantás-
tich, l'obrer
que passa tota
la nit ab un
son, desperta
com si una flet-
xa lo traspas-
sés. Barcelona
pren l'aspecte
de ciutat comp-
tal y lo movi-
ment comensa
a sentirse, las
sirenas y cam-
panas cridan
al obrer al tre-
vall; en la mar,
los vapors ab
sos xiulets ca-
racterístichs

venen a despertar la cri-
doria y lo moviment y
en tot y per tot sembla
que una ma misteriosa
hagi vingut a pendrer la
tranquil·litat, sembla que
una fada hagi convertit a
Barcelona en un gran cen-
tre fabril, comercial... Lo
sol apunta sos fils dau-
rats, com que vingués a
lliurarnos de las tristas
garras de la nit pera donar-
nos la llum y la realitat
del día. Lo pobre y lo rich

emprenen allavors la tasca obligatoria del honrat trevall.

ALEXANDRE BULART

La sortija

Noys s'acosta ja la festa.
Tal sortija com aquesta
de segur l'haurán vist pochs;
amaniu, donchs, banderetas
de paper, y feu bombetas,
salamons, tiras de fiochs

Pero mon consell creguéu
de cadenas no'n poséu

Adorneu be la capella,
feu que siga rica y bella;
poséu llums jo'ls pagaré
llogueu robas viroladas,
compreu mata, y feu arcadas
sobre tot qu'estiga bé.

Mes, cadenas, no, per Deu;
ni jugant may las volgueu.

ANTONI CARETA

Somni d'infant

—¡Ay mareteta meval
un papu jo he vist
que n'era tot negre,
de vermell vestit.

Sobre'l cap portava
dos quas de serp.
y als dits unas unglas
qu'en semblavan dents.

La barba rissada
ab deu ó vint pels,
orellas tan amples
molt mes que sos peus;

Tenia una vista
com los esparvers,
y unas alas grossas
ab punxas d'acer;

De tan flach que n'era,
no's veyia la pell,
sols ossos sortian
del cos d'aquell ser.

Estirava uns brassos
peluts, llarchs y prims,
y fentme ganyofas
voltava en mon lliit.

De sopte's cargola
l lensant forts gemechs,
trayent foch sa boca.....
y no l'he vist mes.

Llavors per mon rostre,
com si fossiu vos,
una ma molt fina
passava ab dolçor.

Y'm digué besantme:
—Dorm, angel d'eix mon,
que per tu Deu vetlla...—
fugint tot d'un cop.

Després me desperto
sentintme neguit
repasso ma cambra...
ja res mes he vist...

¿Aquell de las festas,
sorris y petons,
dihentme, dorm angel;
¡oh, mare! ¿erau vos?

—No, que n'era un angel
per Deu enviat,
que als nins guarda sempre
de caure'n pecat.

JOSEPH M.ª VIVES

Manresa 5 Juliol de 1904.

Per defensar cosas raras
y maltractar las virtuts
a voltas dels fets dels pares
los fills ne van geperuts

P. O.

Epigrama

—Quimet ja'm tens empipadal
ja estich de tu fins al nas!
ahí't va rellescà un vàs
y ara la tassa trencada.
Aixís parlava la mare
al nen qu'estava mitj rihent,
mentres que ab ayre indulgent
lo contemplava son pare.
Y un cop ella hagué callat,
llavors contestà aquell nap:
—«Oh! y zort encara que'l tap
de zuro no z'ha tencat»

LLUISET LLANSA

Colaboració Infantil

Quento

Un pagés va comprar
un ruch a un home vell
del seu poble, assegurantli
que li pagaria lo dimecres
vinent perque havia de
anar a fira a vendre tos-
sinos, y'l vell se'n confor-
mà. Arrivá'l dimecres y'l
bon home se llevá a las 3
del matí encaminantse ell
y'l ruch junt ab los tossi-
nos a un poble molt lluny
del seu, hi arrivá á temps
encara arreplegant lo mi-

La meva germana gran
rumia qui podrà ser
qu'ha regalat aquest ram...
y es lo vell del jardiner!

Fill del home y de la dona
tu que al mon hi vens de pas
la llevar que sembrarás,
si sabs esculliria bona,
també bo'l fruyt ne treurás,

P. O.

llor puesto. Despres d'haver portat lo ruch al hostal passaren duas horas sens que ningú li demanés preu. La gent anave augmentant hasta que s'arrivaren a reunir bona cosa de donas, homens, nens y nenas, lo que indicava hi hauria un bon mercat. Faría quatre horas que'l bon pagés s'estava assegut, quan se li presentá un senyor demanantli lo preu dels tossinos. Lo pobre pagés li va dir lo més justet y'l senyor se'n conformá, pagantli al acte mateix. Lo bon home allargá la má y després de preguntar si n'hi havia alguna de falsa se las enrotllá en lo mocador pera no pèrdrelas, y agafant las cistellas marxá cap al hostal a menjar una caixelada mes conten que'l mon. Després desfé lo mocador pera pagar al hostaler, li doná una petiteta propina, cargolá un cigarret y altre vegada ell y'l ruch junt ab las cistellas cap al seu poble. Caminaven ab tota calma hasta que arri-

baren a un punt en que's veyá lo seu poble, aquell home molt content perque podia cumplir lo promés, ficá la má a la butxaca pera treurers los diners del ruch y recontarlos, mes gran fou sa sorpresa quan se trobá sense lo mocador ahont hi portava los diners. No sabia lo que li pasaba. Torná enrera pro ¡cál ni rastre, lo bon pagés carregat de bondad, se encaminá en busca del amo del ruch pera esplicarli la feta pro 'l vell no'n volia sapigueres, perque també era un pagés com ell que va tenir que vendrer lo ruch pera pagar altres necessitats. Al últim veyent que no podia cobrar se li apoderá d'una miqueta de terra que ja feya tres anys no hi havia pogut cullir res. Lo pobre pagés quedá reduhit a la verdadera miseria, tenint de vendrer lo ruch que no n'hi donaren ni la meytat del preu que n'hi demaná lo vell.

JERONI TORNER.

(14 anys)

Fent puntas

La meva germaneta
fa puntas al coixí,
las fa tota soleta
sentada en lo jardí;
de flors está voltada
que acaban de florí,
n hi fa bonica ombreta
un test de llessami
ne te bona amigueta
que sempre ab ella va
que'n comptes d' ajudarla
la fa sols enfadà
are hi ve ab unas ninas
demà hi vé a brenar
y avuy cullin floretas
no'ns deixa trevallar
y arriba lo cap vespre
y la tasca no está
perque vé l'Angeleta
a fentse destorbá.

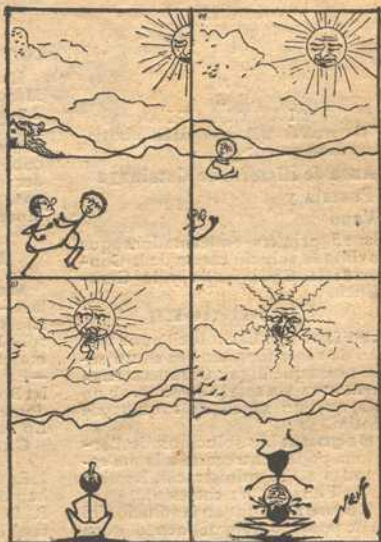
A. P. RIGAU

* *

Patufet, quant tu vas naixer
va haverhi festa al carrer,
y'l dia de batejarte
[quin jorn mes maco va ser!.

Y's compren, com qu'ets
[tant guapo
tant bufó y rexinxolat
desde'l jorn que't van

[coneixer
tots los nens bons t'han
[aymat

LLUIS M.ª BALLARÍN

Una puntada de peu
ab viatge franch de debó
ida y vuelta ab topaments
com los trens quan fan el boig

Conversa

Endevinallas ab premis

Endevinalla

¿Qué es aquella cosa
que tothom ho te
hasta las pedretas
de lo meu carrè?

—L'altre dia vaig comprar-me duas
cadenas pel rellotje, al carrer de la
Palla, una pel meu noy y una per mi.

—Bonas?

—Ca una ensarronada

—De qué eran?

—De... ja ho he dit.

Geroglífich

IIEII

QN

I

LLS

ON

BB

TIA TIA TIA

Donaré 25 premis consistents cada un en:

1 Aua de Historia de Catalunya

2 Postals y

1 Vano

als 25 primers endevinadors que enviiïn la solució exacta de la Conversa, la Endevinalla y lo Geroglífich.

Condicions

Primera: Las solucions de fora han de venir forsosament en un sobre obert que digui: ORIGINAL PERA IMPREMPTA y a sota la direcció, ab no mes que un sagell de 1 quart de céntim.

Segona: Las solucions de Barcelona poden entregarse a la ma enviantlas a l'Administració, Rambla de las Flors, n.º 11 entressol.

Tercera: Junt ab la solució s'hi ha de posar lo nom del nen o nena encertador, edat y'l nom del carrer, número y pis.

Quarta: Los noms dels 25 premiats se publicarán en lo número 32, senyalantse alashoras los días pera recullir los premis.

Quinta: Admeteré solucions fins al dia 4 de Agost a las 7 del vespre.

SOLUCIONS

corresponents al número 28

Han enviat solucions exactas: En Miquel Miró, de Montblanch. — En Angelet Boixader, de Barcelona. — En Tomaset Cermeno, de id. — En Lluís Homs, de id. — En Enrich Escubós, de id. — En Santiago Escuder, de Montblanch. — En Joan Llenas, de Barcelona. — En Antonet Morera Ribas, de id.

Correu

Medallas: En Alexandre Bultart. — En Joseph M.ª Vives. — En Lluís M.ª Ballarín. — En Miquel Miró. — En Joseph Mercader. — En Tomaset Cermeno. — En Ramón Farré. — En Ernest de Vilasar. — En Angelet Boixader. — En P. Feliu. — En Baldomero Garriga. — En I. Mercader. — En Joseph M.ª Farré.

Carbassas: En Joseph López.

En Pascual Gibanel, los dibuixos han de ser fets ab tinta negra. — En R. Durán, lo mateix li dich. — *Plaf*, fassi'l favor d'enviarnos son nom verdader. — En Manel Pinós, no envihi treballs tan llarchs. — En J. Estivill, es massa polítich. — En Geroni Torner, los seus treballs esperan torn com los demés, no firmi ab pseudonim.

AUTÓMATAS NARBÓN

Espectacle variat y curlós propi pera nens y nenas

LA FILLA DEL SOL

Gran mágica de sorprendent efecte

Los dijous **SESSIÓNS DOBLES INFANTILS** a las 6 y 7 de la tarde

**Camiseria
y Corbateria**

Jaume Sans

**Boqueria, 32
BARCELONA**

**Especialitat en las
camisas á mida**

Als nens y nenas que com-
prin en la Casa, se'ls obse-
quiara ab una artistica postal

Agusti Costa Grande

Cirurglá Dentista

CASP, 34, 1.er 2.a

(Derant dels P. P. Jesuïtas)

Los mellors, mes moderns
y económichs retratos
s'obtenen en la acreditada
FOTOGRAFIA

HISPANIA * Pelayo, 50, pral

Director: Joseph Banús

TREBALLS PERA'LS AFICIONATS

GÉNEROS

DE PUNT

Las mellors calitats
se fan a mida

Pere Grifell

Taplneria, 8

30 dntxas 25 Ptas. Massatge per técnichs especialistas. Major 15, Gra-
cia y Montjuich del Carme, 5 (Banys de Solé).

Tip. «ARTE MODERNO» de Vega y Mascaró, Passeig de Gracia, 83, baixos

Visitas d'«En Patufet»

a En Narcís Oller

Vosté es lo novelista
que ha fet mes rotllo
per xo jo ben content
prou li recordo;

Per si acás algún día
que ab calma's trobi
m'envihi duas lletres
pel meu periódich.

